

“मीठे बच्चे- बेहदको अपार खुशी अनुभव गर्नको लागि हरपल बाबाका साथमा रहने गर ।”

प्रश्न:- बाबासँग कुन बच्चाहरूलाई धेरै तागत मिल्छ ?

उत्तर:- जसलाई नशा हुन्छ- हामी बेहद विश्वको परिवर्तन गर्नेवाला हौं, हामी बेहद विश्वको मालिक बन्नु छ । हामीलाई पढाउनेवाला स्वयम् विश्वका मालिक बाबा हुनुहुन्छ । यस्ता बच्चाहरूलाई धेरै तागत मिल्छ ।

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूलाई वा आत्माहरूलाई रूहानी बाबा परमपिता परमात्मा बसेर पढाउनुहुन्छ, अनि सम्झाउनुहुन्छ किनकि बच्चाहरू नै पावन बनेर स्वर्गका मालिक बन्नेवाला छन्, फेरि । सारा विश्वका बाबा त एकै हुनुहुन्छ । यो बच्चाहरूलाई निश्चय छ । सारा विश्वका पिता, सबै आत्माहरूका पिताले तिमीलाई पढाइरहनुभएको छ । यो दिमागमा बस्छ ? किनकि दिमाग तमोप्रधान छ, फलामको बर्तन (भाँडो), आइरन एजेड । दिमाग आत्मामा हुन्छ । यति दिमागमा बस्छ ? यति तागत मिल्छ बुझ्नको लागि, वास्तवमा बेहदका बाबाले हामीलाई पढाइरहनुभएको छ, हामी बेहद विश्वलाई परिवर्तन गर्छौं । यस समय बेहद सृष्टिलाई नर्क (दोजक) भनिन्छ । के यस्तो सम्भन्ध्यौ- गरिबहरू नर्कमा छन्, बाँकी संन्यासी, धनवान्, ठूलो पदवाला स्वर्ग (बहिश्त)मा छन् त ? बाबा सम्झाउनुहुन्छ- यस समय जति पनि मनुष्यहरू छन्, सबै नर्कमा छन् । यी सबै बुझ्नुपर्ने कुरा हुन्, आत्मा कति सानो छ । यति सानो आत्मामा सारा ज्ञान टिक्न (रहन) सक्दैन या बिर्सिन्छौ ? विश्वका सबै आत्माहरूका पिता तिम्रो सम्मुख बसेर तिमीलाई पढाइरहनुभएको छ । बाबा हाम्रो साथमा यहाँ हुनुहुन्छ, सारा दिन बुद्धिमा यो याद रहन्छ ? कति समय रहन्छ ? घण्टा, आधा घण्टा या सारा दिन ? यो दिमागमा राख्ने पनि तागत चाहिन्छ । ईश्वर परमपिता परमात्माले तिमीलाई पढाउनुहुन्छ । बाहिर जब आफ्नो घरमा रहँदा, त्यहाँ साथमा हुनुहुन्छ । यहाँ यथार्थमा तिम्रो साथ हुनुहुन्छ । जसरी कसैको पति बाहिर छन्, पत्नी यहाँ छिन् भने मेरो साथमा हुनुहुन्छ, यस्तो कहाँ भन्छिन् र ! बेहदको बाबा त एकै हुनुहुन्छ । पिता सबै बच्चाहरूमा त हुँदैनन् नि । पिता अवश्य एक स्थानमा बस्छन् । यो दिमागमा आउनुपर्छ- बेहदका बाबाले हामीलाई नयाँ दुनियाँको मालिक बनाउन लायक बनाउँदै हुनुहुन्छ । दिलमा आफूलाई यति लायक सम्भन्ध्यौ ? म सारा विश्वको मालिक बन्न लायक छु ? यो त धेरै खुशीको कुरा हो । यो भन्दा धेरै खुशीको खजाना त अरू कसैलाई मिल्दैन । अहिले तिमीलाई यो बन्नेछौं भन्ने थाहा भएको छ । यी देवताहरू कहाँका मालिक थिए, यो पनि जान्दछौ । भारतवर्षमा नै देवताहरू थिए । यी त सारा विश्वका मालिक बन्नेवाला छन् । यति दिमागमा छ ? त्यो चालचलन छ ? त्यो बातचित गर्ने ढङ्ग छ, त्यो दिमाग छ ? कुनै कुरामा तुरुन्त रिसायो, कसैलाई नोक्सान पुऱ्यायो, कसैको ग्लानि गरिदियो, यस्तो चलन त चल्दैन ? सत्ययुगमा यसरी कहिल्यै कसैको ग्लानि कहाँ गर्छन् र ! वहाँ ग्लानिको फोहोरी ख्याल राख्नेवाला हुँदै हुँदैनन् । बाबाले बच्चाहरूलाई कति जोडले उठाउनुहुन्छ । तिमीले बाबालाई याद गर्नु भन्ने पाप काटिदै जान्छ । तिमीले हात त उठाउँछौ तर तिम्रो यस्तो चलन छ ? बाबा बसेर पढाउनुहुन्छ, यो दिमागमा जोडले बस्छ ? बाबा जान्नुहुन्छ- धेरैको नशा सोडापानी (सोडावाटर) हुन्छ । सबैलाई यति खुशीको पारा चढ्दैन । जब बुद्धिमा बसोस्, अनि नशा चढ्नेछ । विश्वको मालिक बनाउनका लागि बाबाले नै पढाउनुहुन्छ ।

यहाँ त सबै छन् पतित, रावण सम्प्रदाय हो । कथा छ नि- रामले बाँदरहरूको सेना लिनुभयो । फेरि यो यो गर्नुभयो । अहिले तिमी जान्दछौ- बाबाले रावणमाथि विजयी बनाएर लक्ष्मी-नारायण बनाउनुहुन्छ । यहाँ तिमी बच्चाहरूसँग कसैले सोध्ने भने तिमीले तुरुन्त भन्नेछौ- हामीलाई भगवान्ले पढाउनुहुन्छ । भगवानुवाच, जसरी टिचरले भन्छन्- मैले तिमीलाई वकिल (बेरिस्टर) अथवा फलाना बनाउँछु । निश्चयले पढाउँछन्, अनि ती बन्छन् । पढ्नेहरू पनि नम्बरवार हुन्छन् नि । फेरि पद पनि नम्बरवार प्राप्त गर्छन्, यो पनि पढाइ हो । बाबाले लक्ष्य-उद्देश्य सामुन्ने देखाइरहनु भएको छ । तिमी जान्दछौ- यस पढाइबाट हामी यो बन्नेछौं । खुशीको कुरा हो नि । आई.सी.एस. पढ्नेले पनि सम्भन्ध्यौ- हामी यो पढेर फेरि यो गर्नेछौं, घर बनाउनेछौं, यस्तो गर्नेछौं । बुद्धिमा चिन्तन चल्छ । यहाँ फेरि तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले बसेर पढाउनुहुन्छ । सबैले पढ्नु छ, पवित्र बन्नु छ । बाबासँग प्रतिज्ञा गर्नु छ- मैले कुनै पनि अपवित्र कर्म गर्नेछैन । बाबा भन्नुहुन्छ- यदि कुनै उल्टो काम गर्नु भन्ने गरेको कमाइ खत्तम भएर जानेछ । यो मृत्युलोक पुरानो दुनियाँ हो । हामी पढ्छौं नयाँ दुनियाँको लागि । यो पुरानो दुनियाँ त खत्तम भएर जानेछ । परिस्थिति पनि यस्तै छ । बाबाले हामीलाई पढाउनुहुन्छ नै अमरलोकको लागि । सारा दुनियाँको चक्र बाबाले सम्झाउनुहुन्छ । हातमा कुनै पनि पुस्तक छैन, मौखिक नै बाबाले सम्झाउनुहुन्छ । पहिलो मुख्य कुरा बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- आफूलाई आत्मा निश्चय गर । आत्मा भगवान् बाबाको सन्तान हो । परमपिता परमात्मा परमधाममा रहनुहुन्छ । हामी आत्माहरू पनि वहाँ

रहन्छौं । फेरि वहाँबाट नम्बरवार यहाँ आउँदै जान्छौं, पार्ट खेलनको लागि । यो विशाल बेहदको स्टेज हो । यस स्टेजमा पहिले कलाकारहरू पार्ट खेलन आउँछन्, नयाँ दुनियाँमा । यो उनीहरूको क्रियाकलाप (एक्टिभिटी) हो । तिमीले उनीहरूको महिमा पनि गाउँछौं । के उनीहरूलाई करोडपति (मल्टी-मिलिनियर) भन्छौ ? उनीहरूसँग अनगिन्ती अथाह धन रहन्छ । बाबाले त यस्तो भन्नुहुन्न नि— यी व्यक्तिहरू, किनकि बाबा त बेहदका हुनुहुन्छ । यो पनि ड्रामा बनेको छ । जसरी शिवबाबाले यिनीहरूलाई यस्तो धनवान् बनाउनुभयो, त्यसैले भक्तिमार्गमा फेरि उहाँ (शिव) को मन्दिर बनाउँछन्, पूजाको लागि । सबैभन्दा पहिले उहाँको पूजा गर्छन्, जसले पूज्य बनाउनुभयो । बाबाले सम्झाउन त सधैं सम्झाउनुहुन्छ, नशा चढाउनको लागि । तर नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार जसले बुझ्दछन्, उनीहरू सेवामा लागि रहन्छन्, त्यसैले ताजा रहन्छन् । नत्र त बासी बन्न पुग्छन् । बच्चाहरूले जान्दछन्— वास्तवमा यिनले यहाँ नै राज्य गर्थे, त्यति बेला अरू कुनै धर्म थिएन । देवता धर्म मात्रै थियो । फेरि पछि गएर अरू-अरू धर्म आएका हुन् । अहिले तिमी सम्झन्छौ— यो सृष्टिको चक्र कसरी फिर्छ । स्कूलमा लक्ष्य-उद्देश्य त चाहिन्छ नि । सत्ययुग आदिमा यिनले राज्य गर्थे, फेरि ८४ को चक्रमा आयौ । बच्चाहरूले जान्दछन्— यो बेहदको पढाइ हो । जन्म-जन्मान्तर त हदको पढाइ पढ्दै आयौ, यसमा बडो पक्का निश्चय चाहिन्छ । सारा सृष्टिलाई पल्टाउनेवाला, परिवर्तन (रिज्युवनेट) गर्नेवाला अर्थात् नर्कलाई स्वर्ग बनाउनेवाला बाबाले हामीलाई पढाइरहनुभएको छ । मुक्तिधाममा त सबै जान सक्छन्, यति अवश्य हुन्छ । स्वर्गमा त सबै आउँदैनन् । यो अहिले तिमी जान्दछौ— हामीलाई बाबाले यस विषय सागर, पतित दुनियाँ (वेश्यालय)बाट निकाल्नुहुन्छ । अहिले वास्तवमा पतित दुनियाँ हो । कहिलेदेखि शुरू हुन्छ, यो पनि तिमीले जानिसकेका छौ । २५०० वर्ष भयो, यो रावण राज्य शुरू भएको । भक्ति शुरू भयो । त्यस समय देवी-देवता धर्मका नै हुन्छन्, उनै वाममार्गमा आए । भक्तिको लागि नै मन्दिर बनाउँछन् । सोमनाथको मन्दिर कति विशाल बनाइएको छ । इतिहास त सुनेका छौ । मन्दिरमा के थियो ! त्यतिबेला कति धनवान् होलान् ! केवल एउटा मात्रै मन्दिर त थिएन होला नि । इतिहासमा एकको मात्र राखेका छन् । मन्दिर त धेरैजसो राजाहरूले बनाउँछन् । एक अर्कालाई देखेर पूजा त सबैले गर्छन् नि । धेरै मन्दिर हुन्छन् । केवल एउटा मात्रै त लुटेका होइनन् । अरू पनि मन्दिर आसपास थिए । वहाँ गाउँ कुनै टाढा टाढा हुँदैनन् । एक अर्काको नजिकै हुन्छन् किनकि वहाँ ट्रेन आदि त हुँदैनन् नि । एक-अर्काको धेरै नजिक रहन्छन् । फेरि विस्तारै विस्तारै सृष्टि फैलिदै जान्छ ।

अहिले तिमी बच्चाहरू पढिरहेका छौ । सबैभन्दा महान् बाबाले तिमीलाई पढाउनुहुन्छ । यो त नशा हुनुपर्छ नि । घरमा कहिल्यै रुनु, पिट्नु हुँदैन । यहाँ तिमीलाई दैवी गुण धारण गर्नु छ । यस पुरुषोत्तम संगमयुगमा तिमी बच्चाहरूलाई पढाइन्छ । यो हो बीचको समय जबकि तिमी परिवर्तन (चेन्ज) हुन्छौ । पुरानो दुनियाँबाट नयाँ दुनियाँमा जानु छ । अहिले तिमी पुरुषोत्तम संगमयुगमा पढिरहेका छौ । भगवान्ले तिमीलाई पढाउनुहुन्छ । सारा दुनियाँलाई पल्टाउनुहुन्छ । पुरानो दुनियाँलाई नयाँ बनाउनुहुन्छ, जुन नयाँ दुनियाँको फेरि तिमीलाई मालिक बन्नु छ । बाबा बाँधिनुभएको छ, तिमीलाई युक्ति बताउनको लागि । फेरि तिमी बच्चाहरूलाई पनि त्यसलाई व्यवहारमा ल्याउनु छ । यो त सम्झन्छौ— हामी यहाँका निवासी होइनौं । हाम्रो राजधानी थियो, तिमीले यो कहाँ जानेका थियौ र ! अहिले बाबाले सम्झाउनुभएको छ— रावणको राज्यमा तिमी धेरै दुःखी छौ । यसलाई भनिन्छ विकारी दुनियाँ । यी देवताहरू हुन् सम्पूर्ण निर्विकारी । आफूलाई विकारी भन्छन् । अब यो रावण राज्य कहिलेदेखि शुरू भयो, के भयो अलिकति पनि कसैलाई थाहा छैन । बुद्धि बिल्कुल तमोप्रधान छ । सत्ययुगमा पारसबुद्धि थिए, विश्वका मालिक थिए, अथाह सुखी थिए । त्यसको नाम नै हो सुखधाम । यहाँ त अथाह दुःख छ । सुखको दुनियाँ र दुःखको दुनियाँ कसरी हुन्छ— यो पनि बाबाले सम्झाउनुहुन्छ । सुख कति समय, दुःख कति समय चल्छ, अरूले त केही जान्दैनन् । तिमीहरूमध्ये पनि नम्बरवार बुझ्दछन् । सम्झाउनेवाला त हुनुहुन्छ बेहदका बाबा । कृष्णलाई बेहदका बाबा कहाँ भनिन्छ र ! दिलमा सही लाग्दैन । तर कसैलाई बाबा भन्नु— केही पनि बुझ्दैनन् । भगवान्ले सम्झाउनुहुन्छ— मेरो ग्लानि गर्छन्, म तिमीलाई देवता बनाउँछु, मेरो कति ग्लानि गर्‍यो, फेरि देवताहरूको पनि ग्लानि गरिदियो, यति मूर्ख (मूढमति) मनुष्य बनेका छौ । भन्ने गर्छन्— भज गोविन्द... । बाबा भन्नुहुन्छ— हे मूढमति, गोविन्द-गोविन्द, राम-राम भन्दाखेरि हामीले कसलाई भजिरहेका छौं, बुद्धिमा केही आउँछ ? पत्थरबुद्धिलाई मूढमति नै भनिन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— अब म तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउँछु । बाबा सबैका सद्गति दाता हुनुहुन्छ ।

बाबा सम्भाउनुहुन्छ— तिमी आफ्नो परिवार आदिमा कति फँसेका छौ ! भगवान् जे भन्नुहुन्छ, त्यो त बुद्धिमा ल्याउनुपर्छ । तर आसुरी मतमा बानी परेका छन्, त्यसैले ईश्वरीय मतमा चलून् कसरी ! गोविन्द को हो, के चीज हो, त्यो पनि जान्दैनन् । बाबाले सम्भाउनुहुन्छ— तिमी भन्छौ, बाबा हजुरले हामीलाई अनेक पटक सम्भाउनुभएको छ । यो पनि ड्रामामा निश्चित छ, बाबा हामी फेरि हजुरसँग यो वर्सा लिइरहेका छौं । हामी नरबाट नारायण अवश्य बन्नेछौं । विद्यार्थीलाई पढाइको नशा अवश्य रहन्छ, हामी यो बन्नेछौं । निश्चय रहन्छ । अब बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी सर्वगुण सम्पन्न बन्नु छ । कसैसँग क्रोध आदि गर्नु छैन । देवताहरूमा ५ विकार हुँदैन । श्रीमतमा चलनुपर्छ । श्रीमतले पहिले पहिले भन्छ— आफूलाई आत्मा सम्भ । तिमी आत्मा परमधामबाट यहाँ आएका हौ पार्ट खेलन्, यो तिम्रो शरीर विनाशी छ । आत्मा त अविनाशी छ । तिमी आफूलाई आत्मा सम्भ, म आत्मा परमधामबाट यहाँ आएको हुँ पार्ट खेलन् । अहिले यहाँ दुःखी हुन्छौ, त्यसैले भन्छौ मुक्तिधाममा जाऊँ । तर तिमीलाई पावन कसले बनाउँछ ? बोलाउँछन् पनि एकलाई नै, उहाँ बाबा आएर भन्नुहुन्छ— मेरा मीठा-प्यारा बच्चाहरू, आफूलाई आत्मा सम्भ, देह नसम्भ । म आत्माहरूलाई बसेर सम्भाउँछु । आत्माहरूले बोलाउँछन्— हे पतित-पावन आएर पावन बनाउनुहोस् । भारतवर्षमा नै पावन थिए । अब फेरि बोलाउँछन्— पतितबाट पावन बनाएर सुखधाममा लिएर जानुहोस् । कृष्णसँग तिम्रो प्रीत त छ । कृष्णको लागि सबैभन्दा धेरै व्रत, नियम (नेम) आदि कुमारी, माताहरू राख्छन् । निर्जल रहन्छन् । कृष्णपुरी अर्थात् सत्ययुगमा जाऊँ । तर ज्ञान छैन, यसैले बडो हठ आदि गर्छन् । तिमी पनि यति (पुरुषार्थ) गर्छौ, कसैलाई सुनाउनको लागि होइन, स्वयम् कृष्णपुरीमा जानको लागि । तिमीलाई कसैले रोक्दैन । तिनीहरूले सरकारको अगाडि भोक हडताल (फास्ट) आदि गर्छन्, हठ गर्छन्— दुःख दिनको लागि । तिमी कसैसँग धर्ना गरेर बस्दैनौ । न कसैले तिमीलाई सिकाएको छ ।

श्रीकृष्ण त हुन् सत्ययुगका प्रथम राजकुमार । तर यो कसैलाई थाहा हुँदैन । कृष्णलाई उनीहरूले द्वापरमा लगेका छन् । बाबा सम्भाउनुहुन्छ— मीठा-प्यारा बच्चाहरू, भक्ति र ज्ञान दुई अलग-अलग चीज हुन् । कसको ? ब्रह्माको रात र ब्रह्माको दिन । तर यिनको अर्थ न गुरुले बुझ्दछन्, न उनका चेलाहरू । ज्ञान, भक्ति र वैराग्यको रहस्य बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई सम्भाउनुभएको छ । ज्ञान दिन, भक्ति रात र त्यसपछि हुन्छ वैराग्य । उनीहरूले जान्दैनन् । ज्ञान, भक्ति, वैराग्य अक्षर एक्युरेट छ, तर अर्थ जान्दैनन् । अहिले तिमी बच्चाहरूले बुझिसकेका छौ, ज्ञान बाबाले दिनुहुन्छ, त्यसपछि दिन हुन्छ । भक्ति शुरू हुन्छ, त्यसपछि रात भनिन्छ किनकि धक्का खानुपर्छ । ब्रह्माको रात नै ब्राह्मणहरूको रात, फेरि हुन्छ दिन । ज्ञानबाट दिन, भक्तिबाट रात । रातमा तिमी वनवासमा बसेका छौ, फेरि दिनमा तिमी कति धनवान् बन्छौ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

आफ्नो दिलसँग सोध्नु छ—

- १) बाबासँग यति जुन खुशीको खजाना मिल्छ, त्यो दिमागमा बस्छ ?
- २) बाबाले हामीलाई विश्वको मालिक बनाउन आउनुभएको छ भने यस्तो चालचलन छ ? बातचित गर्ने ढङ्ग यस्तो छ ? कहिल्यै कसैको ग्लानि त गर्दिन ?
- ३) बाबासँग प्रतिज्ञा गरिसकेपछि कुनै अपवित्र कर्म त हुँदैन ?

वरदानः— समय अनुसार हर शक्तिको अनुभव यथार्थ स्वरूपमा गर्नेवाला मास्टर सर्वशक्तिमान् भव

मास्टरको अर्थ हो— जुन शक्तिको जुन समय आह्वान गर्छौ, त्यो शक्ति त्यसै समय प्राक्टिकल स्वरूपमा अनुभव होस् । अर्डर गर्नासाथ हाजिर होस् । यस्तो होइन, अर्डर गर सहन शक्तिलाई, तर आओस् सामना गर्ने शक्ति, उसलाई मास्टर भनिदैन । त्यसैले कोशिश (ट्रायल) गर— जुन समयमा जुन शक्ति आवश्यक छ, त्यस समय त्यही शक्ति कार्यमा आउँछ ? एक सेकेण्डको पनि फरक पर्छ भने जितको बदला हार हुनेछ ।

स्लोगनः— बुद्धिमा जति ईश्वरीय नशा हुन्छ, कर्ममा त्यति नै नम्रता हुनुपर्छ ।